

den ærede Ordfører omtalte Underændringsforslag til § 84, som han formener, at Udvalget vil tage tilbage?

Ordføeren: Ja, jeg antager, at dersom Ingen af Udvalgets øvrige Medlemmer ytrer sig derimod, vil det frafalde begge Underændringsforslagene til § 84 og derimod fastholde selve Paragraphen, saaledes som den oprindeligt er foreslaaet.

Formanden: Jeg skal nu give Udvalgets ligesom ogsaa Thingets øvrige Medlemmer Leilighed til at erklære sig derover, ved at forespørge, om Noget optager disse Underændringsforslag?

J. C. Larsen: Jeg troer dog, at det vilde være bedst, at de bleve staaende, i alt Fald, til Justitsministeren har udtalt sig over dem.

Formanden: Udvalget frafalder altsaa ikke Forslagene?

J. C. Larsen: Nei, ikke ganske.

Justitsministeren: Hvad de enkelte Forslag angaaer, der ere stillede af Udvalget, da kan jeg ikke have Noget imod dem at erindre; men jeg skal dog netop med Hensyn til det Ændringsforslag, som sigter til § 84, henstille til Udvalget, om det ikke vilde tage under nærmere Overveielse, hvorledes Gebyret kan bestemmes paa den hensigtsmæssigste Maade, saa at det kunde blive nedsat noget fra det Beløb, der er nævnt i det oprindelige Forslag. Det forekommer mig, at Gebyret er for høit til Forligsmæglerne, naar det erindres, at Betalingen for Behandling af en Lyendesag for Politieretten er høit ubetydelig. Ordentligviis er det sædvanlige Gebyr ansat til 30 Sk. for hele Behandlingen, og, da der Intet gives til Stævningmændene, saa synes jeg, at slige Sager for meget bebyrdes ved at fastsætte en Betaling til denne Forligsmægling, der ordentligviis kan løbe op til 4 Mk. Imidlertid troer jeg, at det kunde være ret hensigtsmæssigt, naar der skal erlægges Noget til Forligsmæglerne, at det da bliver henlagt til den Act, at der indgaaes Forlig, og at man derimod

nedsetter de Gebyrer, der i det oprindelige Forslag ere bestemte at skulle erlægges, naar Klage indgives, og ligeledes den Betaling, der skulde erlægges til Stævningmændene. Jeg troer ikke, at man kan paalægge Stævningmændene at foretage disse Indkaldelser uden Betaling; hvis Sagen bagefter gaar til Politieretten, saa maae Stævningmændene nemlig besørge Indkaldelsen dertil uden Betaling, og de vilde saaledes blive dobbelt bebyrdede, naar de skulde foranstalte Indkaldelsen ogsaa her uden at faae Betaling. Men paa den anden Side troer jeg, at man kan nedsette Gebyret til det samme Beløb, som er bestemt i Forordningen af 6te August 1824 for smaa Gjældsager indtil 20 Rbd., i hvilke der gives Stævningmændene til Deling 8 Sk. Et Gebyr, der muligt ogsaa kunde nedsettes Noget, er det, der er fastsat for Attesten; men imidlertid maa jeg ganske henstille det til nærmere Overveielse af Udvalget; jeg troer, at man maa see at faae Gebyrerne reducerede idetmindste til det Halve af hvad der er foreslaaet i det oprindelige Forslag. Der er af en anden æret Landstingsmand (Drejer) skillet endeel Ændringsforslag, som jeg vil overlade til Udvalget, fra hvem det hele Forslag er kommet, at ytre sig om. Jeg frygter kun for, at man, dersom hans Forslag om, at der skulde være tvende Forligsmægler, blev vedtaget, vilde have stor Vanskelighed i mange Sogne ved at faae Folk til at overtage denne Bestilling som Forligsmægler, især naar de to Forligsmægler ikke just boede ved Siden af hinanden, og de selv skulde bekoste Befordringen, hvilken Bekostning da for dem let kunde blive af temmelig stor Betydning. Det vilde vistnok ogsaa paa mange Steder være vanskeligt paa samme Tid at finde to, der vare skikkede og villige til at paatage sig denne Bestilling, hvormed der jo dog altid er forbundet flere Ubehageligheder; det vil maaskee være vanskeligt nok at finde een Mand, men det vil være endnu vanskeligere paa samme Tid at finde tvende.